

(מערכת תיקון איות הכתב משתנה לתשובות הכתיבה בפלא) מערכת האיות שולחת הצעות תיקון, שסוכנים בשב"כ בוחרים (הבכירים מצליחים להיכנס במילים)

טבלת זמן – (נושאי כתיבה). לפני כניסה לשב"כ/כניסה לשב"כ.

- מתנקש ("ערב לך") - "פחד" (מחר עוזב את העבודה) (תקופה של "פשיטות", ובדיקת פיצוי כספי).

- "אני שומע את - המצלצלים" "הר" (מציאות עולה/סודות לשוני נזק גדול יותר) (החשד על השאלה על מה אתה תובע)

- חוקר
- הילדים – (פרידה) גישה לפלא פשוט (גרם לי להתפעל מכולות השב"כ). (לא סמארט, והמשתמע – על יכולת הפרידה של השב"כ)
- תמנת האנטי וירוס משתנה לדרוש תשלום עבור כמה וירוסים.... (מסמכי בית דין כבן ערובה בכל המסמכים של בית הדין הרבני). תמורת כופר. בדיחה, איום מהאקרים במחשב.
- "פשיטה"
- אחרי שעו"ד של בית"ד היה לכאורה גט כשר כדיו. חשבתי מה מורה עם כל המעקבים?! אני הולך למקום (דירה בת"א.

אחרי שעו"ד של ביה"ד היה לכאורה גט כשר כדון, חשבתי מה קורה עם כל המעקבים?! אני הולך למקום (דירה בת"א, ולכאורה מקום העבודה החדש ברחובות). ואני שומע "רעשים" מהדירה לידי או מהמטבח (במשרד) לא במבצ רגיל חלילה, במבצ שאני "מרחק", (איני זוכר את המצבים ומיד אפרט). פירוש הדבר כי נתתי גט, והאקרים לא עוזבים אותי גם אחרי). ואיני יודע לאן לפנות ולפעמים אין לי איך. שווי הנזק היה למעלה מ-100 מיליון ₪, וביקשתי להמיר להלוואה, בגלל המינוף בנדל"ן (ודובר גם על קרקע והשקעה). לאחר בד"ץ אני חוזר לארה"ב. סכום ההלוואה אושר על שני מיליארד ₪. הסיפור ארוך מאוד וקשור להקמת המחלקה. הכסף נשאר אצל עוה"ד ולא הגיע לידיי כרגע. מקור הרעש: הבנאדם לא נתן גט, כי הוא חושב כי היא תרצה לחזור להיות אתו, והיא לא רוצה, והרבנים אומרים שעדיין אין לו פסק (חובה הכלתית וחוקית). אז בינתיים רבנים מחזיק בידיו הדתיים להמיר לומר לאנשים אחרים כי לדב איתו (סיווגי). ואני שומע שהדבר לא התפרסם עדיין כל-כך, שואל איך אנשים ב-: רכבת לת"א, באוטובוס. בבני ברק, יודעים (חושבים) שאסור לדבר איתי... (זה גורף לצערי).

תשובה: מישור איכשהו יידע אותם. שיושבה לידם מישור שמסרבת לתת גט (ולכן...) לא רק זה, הסתובבות בסופר, הייתה מגיעה למצב שמישהו רואה אותי היה מוציא את הטלפון שלו וכאילו משחק בו. יותר מעצבן שכיוונו את הטלפון אלי. כשהיה פסק מהרבנים מחוץ לבית הדין (שעדיין הוא לא מחוייב לתת גט על פי ההלכה (לא פסק ולא חייב), הפסיק הלחץ הנ"ל מהסביבה, ומאידך הסוכנים לחצו על הרבנים שלא ייתכן שאין לו כלום (מבחנה הלכתית חוקתית). התוצאה הייתה שאחרי הליכה ברחוב הרגשתי שכולם יודעים מי אני, אפילו בסופר בקניית אוכל. זה הוליד שלא מרצון שתי אפשרויות: א. או חרדה חברתית כלשהי עם כמה סימנים. ב. פרנויה! (יש לזה שם אחר). כשיצאתי מהבית הרגשתי לחוץ יותר, התגובות שלי נהיו "איטיות", לא יכולתי לחשב סכום מדויק של כסף, או עשיתי זאת באיטיות יותר בקצת בלבול וזה הספיק. אני יודע את הסיבה אבל היה סדרה של סגירת דלתות בבניין הדירות שבו הייתי גר, (ולא היה לי). והיה לי ידיד שהיה מטפל CBT, שנתן את הרעיון, לטרוק את הדלת רק כאשר הוא עושה (אני עושה) משהו שאסור לו לעשות, מתוך מחשבה שהדרך לטפל בזה היא על ידי אימוץ לא להתנהג בצורה פרנואידית. (היו כמה "סימנים", חשדנות... וכו')

